

עליו את הפסוק 'או מצא אבידה וכחש בה ונשבע על שקר', דהיינו שהוא מצא אבידה שהיא הנשמה המגולגלת והוא כיחש בה ע"י שהוא הוסיף פשע ורשע שבוה הוא פוגם אותה, והוא נשבע לשקר מאחר שהוא עבר על שבועתו שהשביעו אותו שתהיה צדיק ולא רשע. **וְכַחֵשׁ בָּהּ, טַב לִיָּה דִלָּא אֲבִירִי** ומאחר שאדם זה כיחש בה אז לכן טוב לא שלא היה נברא בעולם כי הנה נשמה חדשה שירדה בפעם הראשונה לעולם היא לפחות גרמה את קירוב הגאולה מאחר שאין בן דוד בא עד שיכלו הנשמות שבאוצר הנשמות הנקראים גוף [ח] אמנם הנשמה הזאת שהיא כבר באה לעולם ועתה היא התגלגלה בכדי להתקן וזה האדם הוא קלקלה יותר אז נח לו שלא היה נברא כי אין שום תועלת במה שהיא הגיעה עתה שוב לעולם (רמ"ק).

צדיק גמור נקרא מי שתיקן את נשמתו בפעם הראשונה שבאה לעולם **תַּיִינָן צִדִּיק גָּמֹר, אֵינוּ נִדְחָה. וְצִדִּיק שְׂאִינוּ גָּמֹר, נִדְחָה** והנה למדנו שצדיק גמור אינו נדחה וצדיק שאינו גמור נדחה. **מֵאֵן הוּא צִדִּיק גָּמֹר, וּמֵאֵן הוּא צִדִּיק שְׂאִינוּ גָּמֹר, וְכִי מֵאֵן דִּלָּא שְׁלִים בְּמִלּוֹי, צִדִּיק אֲקָרִי** וקשה מה הכוונה שצדיק גמור לא נדחה ומה הכוונה שהצדיק שהוא אינו גמור שהוא נדחה, כי אם תבאר שצדיק גמור הוא מי ששלם בכל ענייניו וצדיק שלא גמור הוא מי שלא שלם בכל ענייניו זה אינו שהרי מי שלא שלם בכל ענייניו אלא הוא מקיים רק את מקצת התורה והוא עובר על מקצתה וכי

אור הרשב"י

[ח] כדאיתא ביבמות דף סב עמוד א' דאמר נשמות שבגוף, שנאמר: כי רוח מלפני יעטוף רב אסי: אין בן דוד בא – עד שיכלו כל וגו'.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

בכלל צדיק הוא נקרא. **אַלָּא, צִדִּיק גָּמֹר, יָדִיעַ, דִּהָא לָא נָטִיל גְּלָגֻלִין עֲקִימִין** אלא צדיק גמור הוא מי שהוא ידוע שהוא לא לקח גלגולים עקומים אלא הוא תיקן את נשמתו בפעם הראשונה שהיא באה לעולם, ולכן הוא בונה את בניניו בנחלתו הראויה לו כי אין נשמתו מתגלגלת כלל בגוף אחר, **וּבִּאֲחֻסְנִיתָּהּ בְּנֵי בְנֵי, וְאַתְקִין שׁוּרִין, וְחָצַב בִּירִין, וְנָטַע אֵילָנִין** ובזה כל בניניו הנבנים מכח תורתו ומצוותיו הם מתקנים רק את נשמתו הבאה בגופו, ובזה הוא מתקן את חומות נשמתו שהם סוד אורות המקיפים, וכן הוא חוצב את בארותיו, דהיינו שהוא מעלה את נשמתו בסוד מ"ן אל המלכות העליונה הנקראת באר, וכן הוא נטע את אילנותיו, דהיינו שאז הוא מייחד את זו"ן שהם סוד הוי"ה אדנ"י שהם כמנין איל"ן, ואז הוא צדיק גמור מאחר שהוא תיקן את כל חלקו.

צדיק שאינו גמור בונה ומתקן בנשמה אחרת שהתגלגלה בו

צִדִּיק שְׁאִינוּ גָּמֹר, דְּבְנֵי בְנֵיין בְּאֲחֻסְנִיתָּהּ אַחֲרָא אבל

צדיק שלא גמור הוא מי שבונה את ביניו בנחלה אחרת [ט] דהיינו שהוא בונה

ומתקן בנשמה אחרת שהתגלגלה בו, **חָפַר בָּהּ בִּירִין, וְאַעְדָּר, הָא**

אור הרשב"י

חכמת לך. גם נדקדק אומרו נפשי, וגם מה ענין זה אל רב ששת מוזלתו.

ולחבין זה, נקדים תחלה ענין רב ששת, מי היה גלגולו. דע, כי בבא בן בוטא החסיד, מתלמידי שמאי הזקן, שכל ימיו היה מקריב אשם ספק, הוא שחזר עתה להתגלגל ברב ששת, להשלים איזה תקון שהיה צריך לו

[ט] וכתב המק"מ שהענין יובן במש"כ בשער הגלגולים – הקדמה ד' וז"ל: והנה זהו ג"כ ענין מ"ש בגמרא על רב ששת, שהיה סני נהור, וכשהיה עוסק בתורה, היה שמת, ואומר חדאי נפשאי, לך קראי, לך תנאי וכו'. ולכאורה אין הבנה בדברים אלו, כי לעצמו היה מטיב ולא לזולתו, וכמש"ה אם חכמת

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

**אַתְּקִין אֲבִנִי יִסּוּדָא כְּמִלְקָדְמִין, וְאַעֲמֵל בָּהּ, וְלֹא יָדַע
אִי אִשְׁתָּאָר דִּילֵיהּ** והוא חופר בה בארות והוא עודר וחורש את אותה נשמה

והרי הוא בונה ומתקן את אבני היסוד כבתחילה כי אז הוא עמל לאותה הנשמה המגולגלת בו והוא לא יודע אם היא תשאר בו, דהיינו שהוא לא יודע אם בעת התחייה זו הנשמה תשאר אצלו מאחר שגופו היה עיקר תיקונה, או שזו הנשמה תלך לגוף הראשון מאחר שזה הגוף הראשון תיקן את עיקר תיקונה, ואז יוצא שגופו עמל לגוף אחר שבו היתה נשמתו בתחילה, ובעת התחייה ישאר לגופו רק ניצוץ קטן מאותה נשמה כי אז עיקר הנשמה תינתן

אור הרשב"י

עמלו לוקחו הנפש ההיא, וסופו ללכת לחזור בגוף הא' בזמן התחייה. באופן כי כל מה שהיה עוסק בתורה ובמצות תועלת נפשו הוא, ולא לגופו, ולכן הנפש ראויה לשמות, ולא הגוף. וז"ש חדאי נפשי וכו', ולא אני, יען כי לך אני קורא, ולך אני שונה לתועלתך, ולא לתועלתי.

וזהו מש"כ בזהר הא אתקין אבני יסודא וכו' דהיינו שלא יודע הגוף השני אם רוב התיקון על ידו שאז הנשמה תחזור לגופו או שעיקר התיקון הוא לגוף הראשון שאז הנשמה תחזור לגוף הראשון כענין בבא בן בוטא ולכן מצדו הוא נקרא טוב וצדיק כבבא בן בוטא אמנם מצד הנשמה שהיא תחזור לגוף הראשון הוא לא טוב ולכן הוא כמי שבונה בנינים על יסוד רעוע שהבנין מצד עצמו הוא טוב אמנם היסוד הוא רע כי כך הדבר כאן שמצד עצמו הוא טוב ומצד הנשמה שהיא לא שלו והיא לא נשארת עמו בעת התחייה הוא לא טוב.

עדיין, ולפי שהורדוס המלך נקר את עיניו, גם עתה היה ג"כ סגני נהור כנודע. והנה אותיות בב"א הם שש"ת בא"ת ב"ש. ובוזה נבא אל הבאור, דע, כי הנה מי שלא השלים תקונו בגלגול א', מוכרח להתגלגל עוד שנית להשתלם, אף אם חסרונו דבר מועט. והנה אם בגלגול א' השלים נפשו, ולא חסר לו כי אם דבר מועט, הנה כשחזור להתגלגל שנית, כל השכר של התורה והמצות שעשה עשה בגלגול השני הוא לצורך נפשו הבאה עתה בגוף השני הזה להשתלם, וכאשר יקומו בזמן התחייה, תחזור נפשו אל הגוף הראשון, שבו עסק בתורה ובמצות רוב הצריך לו, ולא בא בגוף הב' הזה, אלא בהשאלה. לכן רב ששת ידע בנפשו, כי היה בראשונה בגוף בבא בן בוטא, שהיה אדם גדול בתורה ובחסידות מפורסם, ולא חזר להתגלגל עתה בזה הגוף הב', אלא על דבר מועט שהיה חסר ממנו, ולכן היה גופו עצב על הדבר הזה, כי הנה כל

לגוף הראשון (מק"מ וכמבואר בשעה"ג הקדמה ד'). **מִסְטָרָא דִּילִיָּה, טב וְצַדִּיק אֶקְרִי. וּמִסְטָרָא דִּהְיוֹא אַחֲסִנְתָּא, לֹא הָכִי וְאִז** יוצא שמצד עצמו הוא נקרא טוב וצדיק כי בגלגולו עתה הוא שלם בתורה ובמצוות כראוי, אמנם מצד אותה הנשמה השוכנת בו הוא לא כך מאחר שהוא לא יודע אם אותה הנשמה תישאר בו בעת התחייה מאחר שהוא תיקן את רוב תיקונה או שהיא תלך לגוף הראשון שהוא תיקן את רוב תיקונה ולו ישאר רק ניצוץ קטן ממנה (מק"מ).

משל לאדם שבונה בנין נאה והיסודות רעועים

לְבַר נֶשׁ דְּבַנִּי בְּנִיין שְׁפִירָן, יֶאֱזַן לְמַחְזִי ומשל למה הדבר דומה, לאדם שבונה בנין נאה ויפה למראה, **אַסְתָּכַל בִּיסוּדָא, וְחָמִי לִיָּה שְׁקִיעַ עֲקִימָא מְכַל סְטָרִין** ואז הוא התבונן ביסודות והוא ראה שהוא שקוע ועקום מכל הצדדים. **הָא בְּנִינָא לָא שְׁלִים, עַד דְּסִתֵּר לִיָּה, וְאַתְקִין לִיָּה בְּמִלְקִדְמִין** והרי זה הבנין לא יהיה שלם אלא עד שהוא יסתור אותו ויתקן אותו ביסודות ישרים וחזקים כמו שהיה צריך לעשות בתחילה. **מִסְטָרָא דִּהְיוֹא בְּנִינָא דִּילִיָּה, אֲשֶׁתִּכַּח טב וְשְׁפִיר** והנה מצד אותו בנין שהוא בנה נמצא שהבניין היה טוב ויפה. **מִסְטָרָא דִּיסוּדָא, בִּישׁ וְעָקִים** אמנם מצד יסודותיו הוא היה רע ועקום. **וּבְגִין כֵּךְ, לָא אֶקְרִי עוֹבְדָא שְׁלִים, לָא אֶקְרִי בְּנִינָא שְׁלִים** ומשום כך זה לא נקרא מעשה שלם וכן הוא לא נקרא בנין שלם, וכך הוא בענין הנשמה שמתגלגלת בו כי מצד גופו עתה הוא שלם וטוב בתורה ובמצוות, אולם מצד היסוד שהוא